

Katinėlis ir gaidelis

Litauisk /norsk- bokmål

– lietuvių liaudies pasaka

Hanen og katten

– en fortelling fra Litauen

Viename miške, medinėje trobelėje, gyveno katinėlis ir gaidelis.

Det var en gang en katt og en hane som bodde sammen i et lite trehus i en stor skog i Litauen. De var
bestevenner og passet godt på hverandre.

Susiruošė katinėlis eiti i mišką
medžioti ir sako:

- Tu, gaideli, sėdėk trobelėje ir
niekur neik. Niekam neatidaryk
durų, o ypač lapei!!! Gaidelis
pažadėjo.

En dag skulle katten ut på jakt og sa til
hanen: «Ikke åpne døra for noen, i hvert
fall ikke for reven!» Hanen lovte å gjøre
som katten sa.

Išėjo katinėlis į mišką, o
gaidelis uždarė dureles ir
snaudžia.

Katten dro av gårde. Hanen gikk
og la seg og sovnet og
«ZZZZZZZZZZ».

Tik girdi -
kažkas duris
klebena.

«Bank, bank!»
Hanen skvatt!

-Kas čia?- klausia gaidelis.

-Tai aš, laputė. Atidaryk duris! Bet gaidelis durų neatidaro, klauso katinėlio. Ilgai įkalbinėjo laputė, bet gaidelis nepasidavė. Pagaliau lapė ėmė verkti ir gailiu balsu prašyti:

-Leisk, gaideli, baigiu sušalti. Nebūk kietaširdis. Praverk dureles nors truputį. Pagailėjo gaidelis laputės ir pravėrė duris.

Han gikk til døra og spurte: «Hvem er det?» «Det er meg, reven! Vær så snill, åpne opp døra!» Men hanen husket hva katten hadde sagt og åpnet ikke opp. «Vær så snill, jeg fryser, » gråt reven mens hun sto og skalv. «Stakkars reven» tenkte hanen og åpnet døra.

O lapé tik smurkšt į vidų,
pagriebė gaidelį ir nešasi į
savo urvą.

Da hoppet reven på hanen, tok ham i
potene sine og løp av gårde mot
huset sitt.

O gaidelis šaukia kiek jėgų
turėdamas:

- Katinėli, gelbėk!!! Lapė
snapė mane neša, lapė
snapė plunksnas peša!!!

«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!»
skrek hanen.

Išgirdo katinėlis ir puolė
lapę vytis.

Katten var ikke så langt unna og
hørte at hanen ropte. Da løp
katten alt hun kunne bort til
hanen.

Sugavo nenaudēlē,
atēmē gaidelī ir
gerai sudrožē su
rykšte per uodegā.

Katten fant reven og
grep fatt i den stakkars
hanen og fikk ham løs
fra revens poter.

-Sakiau, kad niekam durų
neatidarytum. Kodėl
nepaklausei?! Pyko katinėlis
ant gaidelio. Draugai susitaikė ir
toliau gyvena abu.

Reven løp vekk så fort hun kunne og
forsvant dypt inni skogen. «Hvorfor hørte
du ikke på meg?!» spurte katten sint.
Hanen sa unnskyld og lovte: "Kors på
halsen, jeg skal aldri mer åpne døra for
reven".

Po kiek laiko katinėlis
vėl eina medžioti ir
prigrasina gaidelį
niekam durų
neatidaryti.

En annen dag skulle katten ut
på jakt igjen. Igjen ba hun
hanen om ikke å åpne døra
for noen. Hanen lovte nok en
gang å gjøre som katten sa.

Bet kur tau! Kai tik atėjusi
laputė ėmė verkšlenti, kad
jai šalta, gaidelis jos
pagailėjo ir pravėrė duris.

«Bank, bank!» «Hvem er det som
banker på døra?» spurte hanen. Igjen
var det reven som ville inn. Igjen
begynte reven å gråte, og igjen
åpnet hanen døra.

O gaidelis šaukia kiek jėgų
turėdamas:

- Katinėli, gelbėk!!! Lapė snapė
mane neša, lapė snapė
plunksnas peša!!!

Igjen fanget reven hanen og løp av sted,
og igjen ropte hanen: «Hjelp, hjelp!»
«Hjelp, hjelp! Pusekatt! Hjelp!» Men
denne gangen var katten langt unna og
hørte ikke hanen rope.

Garsiai šaukė gaidelis lapės
nešamas, bet katinėlis buvo toli ir
neišgirdo. Parsinešė lapė gaidelį į
savo urvą ir uždarė kamaroje. Visa
lapės šeimyna džiaugėsi, kad gaus
gaidienos paragauti.

Dermed tok reven hanen med seg og løp
hjem til ungene sine og låste hanen inn i
en bod.

Parėjo katinėlis namo ir
mato - durys praviros,

Om kvelden da katten kom
hjem, så hun at døra sto oppe.

o gaidelio niekur nėra.

-Na, palauk, vagile!

Aš tau parodysiu,- supyko katinėlis.

Huset var rotete og hanens fjær lå strødd over alt. «Reven!» sa katten sint og bet tennene sammen. Katten viste fram klørne sine. Hun tok frem et balltre, tok på seg gummistøvler...

Jis išsidrožė didelę lazdą,
apsiavė didžiulius batus ir
nukulniavo per mišką į lapės
urvą.

... og begynte å gå med raske
skritt gjennom skogen.

Priējēs prie lapēs
urvo, katinēlis matē,
kaip

Hun gikk og gikk, helt til hun
kom frem til revens hi.

visa lapės šeimyna džiaugėsi,
kad gaus gaidienos paragauti.

Inne i hiet, bak gitteret på boden, satt hanen
redd og så på revungene som danset
rundt gryta med kokende vann.

«Hanesuppe! Hurra, hurra!» ropte de og
ventet utålmodig på at reven skulle
lage suppe med hanekjøtt til dem.

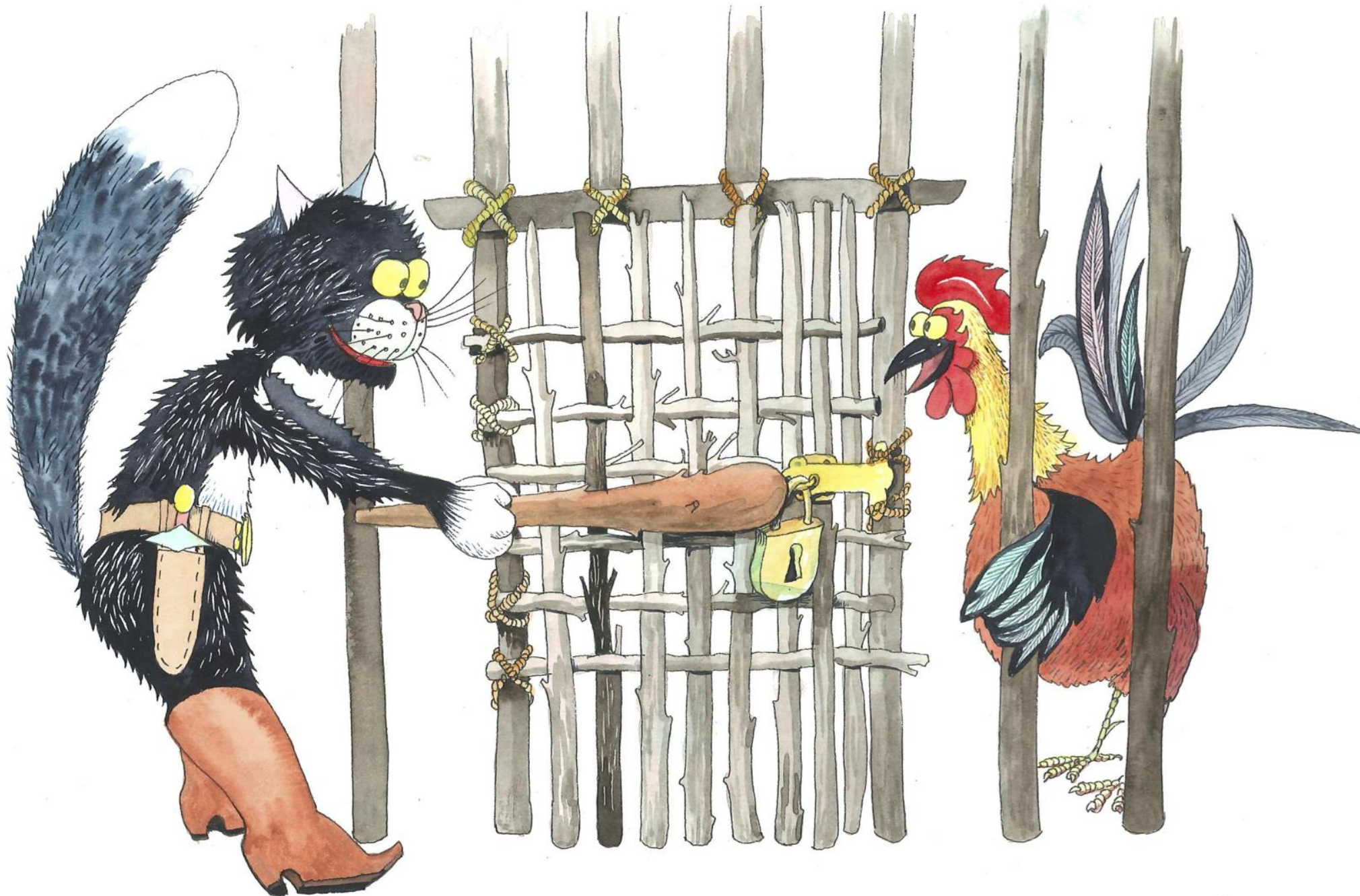
Priėjęs drožė su lazda i
duris ir jos subyrėjo i
šipulius. Įėjęs vidun
siaubingai išgąsdino
lapę su lapiukais,

Plutselig brūt noen opp
døra med et balltre! Det
var katten som braste inn i
hiet...

jie spruko iš urvo ir
nukūrė į miško
tankmę.

...og jaget både reven og
ungene
hennes. Forskrekket løp
de til hver sin kant og
forsvant dypt inn i
skogen.

O katinélis su
gaideliu

Da tok katten fram
balltreet igjen
og knuste døra
til boden og slapp
hanen fri.

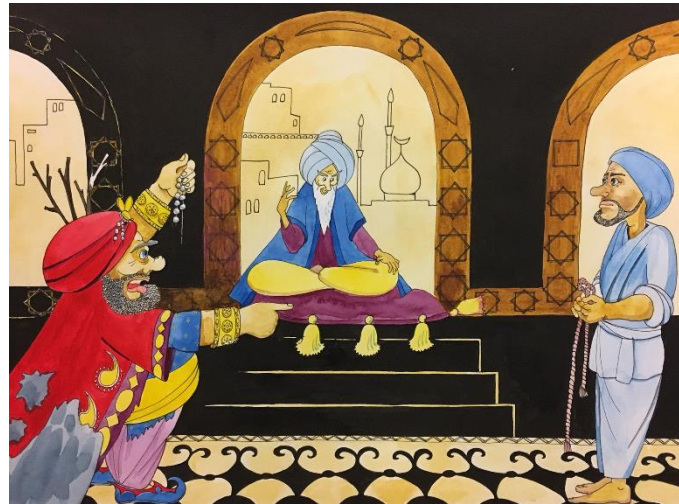
parėjo namo ir toliau abu
sau gyveno.

Tik lapė iš tolo jų namus
lenkė...

Så dro de hjem sammen.

Štai ir pasaka baigta.
Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Finn flere fortellinger på
nafo.oslomet.no